

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนได้นำเสนอถึงปัญหาต่างๆ ในเรื่องของการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศเป็นการเฉพาะ ซึ่งกฎหมายที่ต้องหยิบยกมาพิจารณาคือ อนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาในการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ (United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods ค.ศ. 1980) หรือ CISG และอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ ค.ศ. 2005 หรือ CUECIC ซึ่งเป็นอนุสัญญาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ อันเป็นประเด็นใกล้ชิดเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของสัญญาอิเล็กทรอนิกส์ ผู้เขียนศึกษาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงกันของอนุสัญญาทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว และการศึกษาวิเคราะห์นี้จะกล่าวถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อีกสองฉบับ อันได้แก่กฎหมายแม่แบบของคณะกรรมการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ผู้เขียนได้ศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นขอบเขตการบังคับใช้และการตีความของกฎหมายทั้งสองฉบับ ซึ่งเมื่อศึกษาวิเคราะห์แล้วพบว่า ขอบเขตของอนุสัญญา CUECIC มีขอบเขตที่กว้างกว่าขอบเขตของอนุสัญญา CISG ทำให้คู่สัญญาระหว่างประเทศสามารถปรับใช้บังคับได้กับสัญญาของตน ในด้านการตีความ อนุสัญญาทั้งสองฉบับมีลักษณะที่สอดคล้องกัน โดยการปรับใช้อนุสัญญา CUECIC จะถือต่อการตีความอนุสัญญา CISG

นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ศึกษาวิเคราะห์ประเด็นการเกิดของสัญญาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศโดยแบ่งเป็นสี่ประเด็นย่อย ได้แก่ ประเด็นที่หนึ่ง เรื่องคำเสนอและคำสนอง ผู้เขียนเห็นว่าบทบัญญัติในอนุสัญญา CUECIC สามารถนำมาปรับใช้กับอนุสัญญา CISG เพื่อรองรับการกระทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และมิได้เป็นการขัดแย้งต่ออนุสัญญา CISG แต่อย่างใด

ส่วนประเด็นที่สอง เรื่องเวลาในการส่งและการรับการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ บทบัญญัติในอนุสัญญา CUECIC มีความชัดเจนกว่าอนุสัญญา CISG แต่บทบัญญัติของทั้งสองอนุสัญญาไม่มีความขัดแย้งกัน และเป็นการช่วยเกื้อหนุนกันให้เกิดความชัดเจนในการตีความ

ในประเด็นที่สาม เรื่องสถานที่ในการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตามอนุสัญญา CUECIC บัญญัติได้ละเอียดกว่าที่ได้ระบุเอาไว้ในอนุสัญญา CISG เพราะได้รับการบัญญัติขึ้นเพื่อแก้ปัญหาและรองรับธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์โดยแท้จริง

ประเด็นสุดท้าย เรื่องความผิดพลาดในการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ อนุสัญญา CUECIC ได้บัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความผิดพลาดในการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งกรณีดังกล่าวอนุสัญญา CUECIC มีข้อกำหนดว่าด้วยความผิดพลาดในการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เอื้อประโยชน์ต่อการนำไปปรับใช้มากกว่าอนุสัญญา CISG

โดยสรุป จากการศึกษาความสัมพันธ์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่า หากนำอนุสัญญาทั้งสองฉบับนี้มาปรับใช้รวมกัน จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาและมีความเหมาะสมแก่กรณีการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะระหว่างประเทศ